

Forslag til Lov om Anlæg af et Frilager ved Kjøbenhavns Toldbodplads.

673 □ M., hvoraf der paa Grund af Veligheden under Tagkraaning, og da de ere afdelte og indrettede paa de paagjældende Veieres egen Befotning, svares en moderat Leie, og naar hertil søies 11 Lokaler i Spiritusfrilagerbygningen med et Fladerum af 1172 □ M., der benyttes som Varesfrilager, bliver det samlede Tal for Liden 118 Lagere med et Fladerum af ialt 4,900 □ M.

Spiritusfrilageret, der blev oprettet i Genhold til Lov af 4de December 1863, havde navnlig til Hensigt at give Vinhandlerne en Erstatning, fordi Loven af 4de Juli 1863 § 22 — for at forhindre at indenlandst Brændevin, efterat være undergaaet en Behandling ved Tilsetning af forskellige dertil egnede Stoffer, ved Udsørsel til fremmed og frit Sted skulde blive udgivet for Rom, Kognat eller andre lignende Spirituosa fra Kreditoplaget — nægtede Afskrivning i Kreditoplaget for Spirituosa ved disses Udsørsel til fremmed og frit Sted og i samme Lovs § 29 kun hjemlede dem Ret til at erholde den samme Afgiftsgodtgjørelse, som ved saadan Udsørsel tilstaaes indenlandst Brændevin, respektive med eller uden Tilsetning af Sukker og deslige. Som Følge heraf var det Meningen, at der paa dette Frilager kun skulde kunne oplægges Spirituosa og Vin paa Fouslager og derhos, til Behandling af de der oplagte Varer, toldberigtiget Whisky, Kulør, Sukker, Karamel, Dranger og Citronsaft samt indenlandst eller frigjort Most eller Cider, Kirsebærvin og deslige, saa at Lagerhaveren altsaa kunde foretage hvilke Forandringer han vilde med Varerne; men Lagrene bleve kun lidet efterspurgte, og da der viste sig Trang til Varesfrilagerum, blev Spiritusfrilageret fra 1867 ogsaa anvendt til deri at oplægge tørre Varer. Af Bygningens nuværende 20 Lagere, der alle ere bortleiede, benyttes, som ovenfor bemærket, de 11 til forskellige Slags Varer, hvoriblandt Spiritus slet ikke forekommer, saafom pletterede Metalvarer, Kolonialvarer, Droguervarer, Farvevarer, Stomagerartikler, Finerer o. s. v.; kun 7 Lagere benyttes i Hovedsagen til Spiritus, men om eller i hvilket Omfang de anvendes til Fabrikation af imiterede Drikkevarer vides ikke, og 2 Lagere føre vel Spirituosa, men i Forbindelse med flere andre Varesorter, som hovedsageligt ere bestemte til Stidsprovantering.

Til Oplysning om det Vareskvantum, der passerer Frilageret, bemærkes, at medens dertil i 1863 kun indpasserede 1334 og udgik 201 Stk. Gods og i 1854 henholdsvis 1465 og 479 Stk., have Expeditionernes Antal efter Gjennemsnit af Finantsaarene 1875—76 til 1879—80, begge inkl., udgjort for Indgaaende 13,263 og for Udgaaende 21,744, altsaa ialt 35,007.

Man er imidlertid ikke bleven staaende herved; thi da en af Postvæsenet benyttet Bygning paa nordre Toldbodplads i 1879 blev rømmet af

dette, besluttede man dersteds at oprette nogle Frilagerlokaler eller rettere Butikker, der særligt skulde være bestemte til Stidsprovanteringshandel, idet man gik ud fra, at saadan Handel med Fordel maatte kunne drives fra disse indenfor Toldbodens Grændser liggende Butikker, hvorfra Varerne uden paahvilende Toldafgifter og med kort Varsel kunde leveres til det gennem Sundet passerende store Antal Skibe. Der blev begyndt paa Indretning af 6 Butikker, men da disse allerede vare ubleiede, inden de vare færdige, og da der derhos fra andre Handlende blev udtalt Ønske om ogsaa at erholde saadanne, blev deres Antal forøget med 3 og senere, efter derom fremsat Begjæring, med 4, saa at der nu ialt findes 13 Butikker.

Det vil af det her Anførte fremgaa, at det er en meget betydelig Udvidelse i Retning af Plads, der i Aarenes Løb er blevet Frilagerinstitutionen tildel, men man er nu ogsaa kommet til det Punkt, at man, uanset hvor nødvendig og ønskelig saadan Udvidelse fremdeles maa være, ikke kan imødekomme yderligere Begjæringer i denne Henseende, da Toldboden ikke hertil vil kunne undvære mere af sit Terræn, der, som ovenfor bemærket, næppe nok er tilstrækkeligt til det der stedfindende Handelsrøre udenfor Frilagervæsenet, og at dette derved skulde være standset i sin videre Udvikling, maa anses som beklageligt, naar henses til den store Fordel, som det utvivlsomt yder. Frilageret, der maa betragtes som en toldfri Enklave i det toldpligtige Indland, giver nemlig Lagerhaveren en ubetinget Frihed til paa sit Lager at behandle sine Varer aldeles som om de befandt sig udenfor Toldterritoriet, og han er derhos raadig over det Kvantum, som han til enhver Tid ønsker udsørt til Udlandet eller indført til Forbrug, saa at han saa at sige kan drive Detailhandel fra sit Lager og ikke behøver at staa i Forskud for Tolden, men betaler først denne, naar Varerne indgaa i Konsumen. Frilageret bliver derfor ogsaa benyttet af Varer, der have Kreditoplagsret; thi vel er denne et stort Gode, men de nødvendigen forholdsvis større Til- og Frastrømningsminima træde dog undertiden hindrende imøden for, at den Handlende, f. Ex. ved Udsørsel til Udlandet, kan have den Fordel heraf som af Frilageret. Dette har isærigt i et Punkt, nemlig hvad Behandlingen af de der oplagte Varer angaar, aldeles bevare: sin Stabilitet, saa at Forholdet i denne Henseende omtrent er det samme nu, som da det i 1851 blev oprettet. Der har nemlig aldrig hersteds været Tale om nogen Fabrikation eller videregaaende Omdannelse af det der oplagte Gods og et heller været søgt Trang til en saadan, hvormod der ganske vist er blevet foretaget forskellige Forandringer ved enkelte Varesorter, sigtende til at bringe dem i den for Indførselen til Indlandet eller Exporten hensigtsmæssigste Tilstand.